

MEV Atölyem

Ortaokul Sanat ve Edebiyat Dergisi

MİLLİ EĞİTİM VAKFI

Bayrağı başının üstünde taşıyan
Nesillerin adıdır MEV Koleji!

41
yıl

Cahit Sıtkı TARANCI

«Gün Eksilmesin Pencereden»

"Hiçbir zaman geçmişte kalmayacak
ışığının hatırasına,
Bütün ömrümün mimarıydın sen
öğretmenim!"

Metaverse'in eğitim sektörüne
yansımaları nasıl olacak?

My Favourite City; Paris

Sayı: 1 | Haziran 2022

Röportaj

Almıla Aydın

"Özellikle çocuk kitaplarının büyümlü ve gizemli bir dünyası olduğunu düşünüyorum, hiç kimse o dünyadan mahrum kalmamalı."

KÜNYE

Yayın Türü: Yerel Süreli
Yayın Tarihi: Haziran 2022
Sayı: 1

Yayın Sahibi

MEV Koleji Özel Basıncıköy Ortaokulu

İnceleme ve Yayın Kurulu

Sümeyra EKİNGEN
Nurhan AVCI ÇAKIR
Burcu KÖPRÜLÜOĞLU

Tasarım ve Yayını Hazırlayan

Nesrin GÜNEYSU

0212 425 80 20

www.mevkolejibasinkoy.k12.tr

iletisim.basinkoy@mevkoleji.k12.tr

[MilliEgitimVakfiOzelBasinkoyOkullari](https://www.facebook.com/MEVKolejiBasinky)

[MEVKolejiBasinky](https://www.instagram.com/MEVKolejiBasinky)

[mevkolejibasinkoy](https://www.instagram.com/mevkolejibasinkoy)

İÇİNDEKİLER

- 5 Almila AYDIN
Röportaj
- 7 Ata'ya Mektup
- 8 Deniz, Balık, İnsan
- 10 Hayaller Ormanı
- 11 Dostluk
- 12 Milli Eğitim Vakfı
- 14 Gezi Yazısı
- 16 Şiir Seçkilerimiz
- 17 Metaverse
- 18 Gölge Oyunu
- 20 Fotoğraf
- 21 Cahit Sıtkı TARANCI
Fatma Aliye TOPUZ
Biyografi
- 22 Herkes Kütüphaneye
- 23 Kelime Heybem
- 24 İlham
- 26 Buğday Tanesi
- 27 Kültürümüz İstanbul
- 28 Kitap İnceleme
- 29 Kitap ve Film
Karşılaştırması
- 30 Yenilenebilir Enerji
- 31 Sevgili MEV'li Kardeşim

Yazmakla başladı anlamak
İç çekip rahatlamak
Dünyayı daha iyi sorgulamak
Sonra içindekileri daha iyi haykırmak
Yazmakla başladı anlamak
Sevgiliye sevdiğini daha iyi vurgulamak
Dünyayı kendi çapında kurgulamak
Her bir filmin içinde oynamak
Sonra her bir yazıda kahraman olmak
Yazmakla başladı anlamak
Buz tutmuş yüreğini ısıtmak
Her defa acıyan kanayı tekrar acıtmak
Sonra o yaraya tuz basmak
Yazmakla başladı anlamak
Her biri satırı yaşadıklarınla imzalamak
Kelimelerin arasına sevgiliyi saklamak
Her bir satırda rüzgâr gibi esmek
Sonra sevgiliyi aramak
Yazmakla başladı her şeyi anlamak
İçinde ne varsa esmek
Satırlarda kendi porteni çizmek
En güzel melodiyi dinlemek
Sonra sonuna kadar huzura ermek
Ozan ÇELEBİ

Değerli Okurlar,

“Yazmakla başladı her şeyi anlamak” diyen şairin dizeleri ile başlamak istedim söze. Tarih yapılanları, edebiyat yazılanları yaşatır. Dil ise bir ulusun belleğidir, kalbidir. Toplumların bilgi, kültür ve sanat düzeylerinin gelişimi de dil ve anlatımlarının gelişimiyle mümkündür. Kültürümüzün gelecek kuşaklara aktarılması, gelişmişlik seviyemizin artması Türkçenin yaşayan bir dil olarak gelişimini sürdürmesiyle mümkündür. Bu sebepten de biz MEV Koleji Özel Basıncöy Okulları olarak öğrencilerimizin kendilerini gerek sözlü gerekse yazılı olarak ifade edebilen, yaratıcı bireyler, güçlü kalemler olabilmeleri yolunda elimizden geleni yapmaktayız.

Okuma, düşünme ve yazmanın önemini bilerek hayal dünyalarını bize açan siz öğrencilerime, her koşulda onların elinden tutan velilerimize, her konuda olduğu gibi yazma yolculuklarında da onları yüreklendiren Türkçe Bölümü öğretmenlerine ve Bilişim Teknolojileri öğretmenimize teşekkür ediyorum.

Kazım AŞIK

MEV Koleji Özel Basıncöy İlkokul-Ortaokul Müdürü

Sevgili MEV Atölyem Okurları,

“Kitaplar kendinize ve başkalarına saygı duymayı öğretecek; yüreği ve akli, dünya ve insanlık sevgisiyle dolduracaktır.” der Maksim Gorki. Yüreği ve akli dünya ve insanlık sevgisiyle dolu değerli öğrencilerimizin katkılarıyla hazırladığımız dergimiz; duygularımızın, düşüncelerimizin, yaşadıklarımızın bir yansıması aslında. Aynı zamanda yoğun bir çabanın ürünüdür. Öğrencilerimiz bu sayımızda kalemleri yettiğince sevgilerini, korkularını, heyecanlarını ve birçok duyguyu dile getirdiler.

Dergimizde mektuptan öyküye, şiirden söyleşiye, denemeden masala, gezi yazısından makaleye, eleştiriden kitap tanıtımına kadar farklı türler arasında gezebilir, keyifli dakikalar geçirebilirsiniz. Duygularını ve düşüncelerini sözcüklere dökmüş tüm öğrencilerimizin emeği bizler için çok kıymetli. Sizlerin de aynı duygularla okuyacağınızı düşündüğümüz "MEV ATÖLYEM" okurlarıyla buluştu. Yeni dönemde de bizi ayakta tutan, zenginleştiren, büyüten yazılarımızla yine sizlerle olacağız.

Keyifli okumalar dilerim.

Sümeyra EKİNGEN
Türkçe Zümre Başkanı

Almila AYDIN

1) Neden yazar olmak istediniz, nasıl yazar olmaya karar verdiniz?

İki nedeni var. Biri hayallerimi paylaşma isteği, biraz bencilce sayılabilecek bir neden aslında. Diğeri ise kitapların, özellikle çocuk kitaplarının büyüğü ve gizemli bir dünyası olduğunu düşünüyorum, hiç kimse o dünyadan mahrum kalmamalı. İşte ben de o dünyayı tanıtip sevdirmek için elimden geleni yapıyorum.

Yazar olmak çocukluk hayalimdi. Çocukken karar verdim, diyebiliriz. Okuduğum kitapların kapaklarında yazarın adının yazdığı yerde, kendi adımın yazdığını hayal ederdim. Ancak bu kararı İtalya'ya yerleştikten sonra hayata geçirebildim. Dağda, bir ormanda yaşıyorum, yazmaya çok uygun bir yer ve bir gün, artık vakti geldi, deyip ilk kitabımı yazmaya koyuldum.

2) Bir kitabı yazarken hangi aşamaları takip ediyorsunuz?

Olay örgüsünün, kurgunun inandırıcılığı ve güvenilirliği açısından önce yazacağım konuyla ilgili okumalar, araştırmalar yapıyorum. Ardından kavram haritası ya da kendimce bir şema hazırlıyorum. Bu sırada karakterleri, mekânları ve gidişatı belirleyip yazmaya koyuluyorum.

Kimi zaman ilk bölümü yazıp hemen ardından son bölümü yazıyorum, böylece ulaşacağım hedefi belirliyorum... Birkaç cümleyle anlatınca her şey çok hızlı gerçekleşiyormuş gibi görünüyor. Oysa çoğu zaman kitaba hazırlık aşaması, kitabı yazmaktan daha uzun sürebiliyor.

3) Okumaktan en çok zevk aldığınız çocuk kitapları hangileridir?

Daha çok, çocukken okuduğum kitapları tekrar okumayı çok seviyorum. Sanırım beni o günlere götürdükleri için... Bu yüzden Jules Verne'in tüm kitaplarının ve klasiklerin yeri ayrı. Bol resimli hikâye kitaplarına da bayılıyorum.

4) Kadın yazar olmak konusunda ne düşünüyorsunuz?

Aslında kadın ya da erkek olmak bir yana, bence çocuk kitapları yazarı olmanın getirdiği birtakım zorluklar ve sorumluluklar var. Kimi zaman çocuklar için yazmanın büyüklere yazmaktan daha kolay olduğu sanılıyor oysa tam tersi. Söz konusu çocuklar olunca yazdığınız her kelime, her cümle önemli.

Bir kere çocuklar, özellikle küçük çocuklar, eğer okudukları kitap ilgilerini çekmezse kitabı ellerinden bırakmaktan çekinmiyorlar. Yazar açısından tatsız bir durum tabii. Ancak yazarın durumunu bir kenara bırakırsak bu asıl, çocuğun kitaplardan soğuması açısından tehlikeli bir durum. O yüzden çocuk kitapları yazarlarına büyük sorumluluk düşüyor. Çocukları ciddiye almak, çocukların zekâsına her zaman saygı duymak, bu işin olmazsa olmazı. Üstelik çok açıdan biz yetişkinlerden daha ilerideler, daha hızlı düşünüyorlar.

İlgi alanlarını, ihtiyaçlarını, sorunlarını bilmek ve göz ardı etmemek de çok önemli. Bunun için o yaş gurubunun yaşına dönmek, o anıları, o yaşın dertlerini/sorunlarını, eğlenceli yanlarını hatırlamak ve o sırada bir yandan da değişen çağa ayak uydurmak gerekiyor.

5) Yazar olmak isteyenlere tavsiyeleriniz nelerdir?

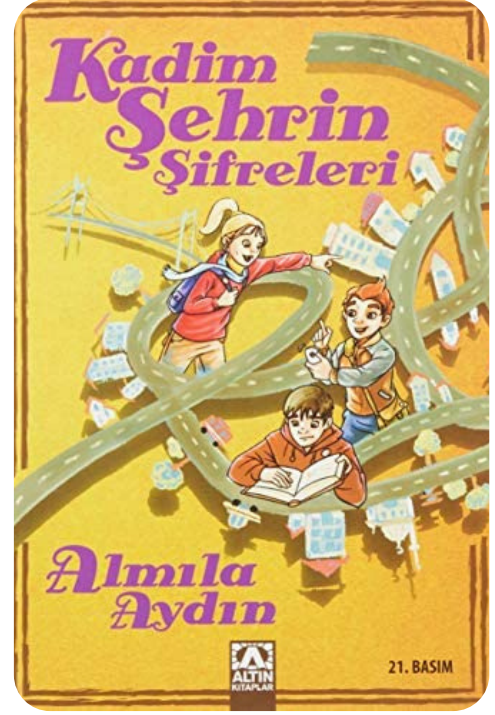
Elbette her şeyden önce bol kitap okumalarını ve yazma denemeleri yapmalarını, hatta her gün düzenli olarak yazmalarını öneririm. Becerilerimizi, yeteneklerimizi geliştirmenin en etkili yolu, düzenli tekrardır. Hikâye ya da roman yazmak zorunda değiller, günlük tutabilirler örneğin çünkü günlük tutmak, düzenli yazmanın en kolay yolu. Hayal kurmak ama hayalleri kısıtlamadan hayal kurmak çok önemli. Özellikle büyüdükçe hayallerimizi bastırmak gibi bir alışkanlığımız var oysa hayallerin sonu sınırı yok.

Ayrıca gözlemek; insanları, yaşadığımız ya da gezip gördüğümüz yerleri, başımıza gelen, etrafımızda olan olayları... Hayal kurmak ve gözlemek yaratıcılığı geliştirmekte etkili.

Teknik açıdan birkaç tavsiye ise karakterlerin, mekânların ve olay örgüsünün inandırıcı olmasına dikkat etmekte fayda var. Ayrıca her karakter, her nesne, her hareket kurgunun gidişatını etkileyecek bir rol üstlenir. Hiçbiri laf olsun diye yazılmaz. (Örneğin; karakterlerden biri, cebine bir mektup açacağı koyarsa mutlaka kullanmalı; o orada unutulmamalı.) Kurgudaki bağlantıların yerli yerinde ve eksiksiz olması da iyi bir hikâyenin/romanın özellikleri arasında sayılabilir. Yazmaya başlamadan önce hazırlanan kavram haritası her açıdan faydalı olur.

6) “Kadim Şehrin Şifreleri”ni nasıl yazmaya karar verdiniz?

Aslında bununla ilgili bir anekdot var. İstanbul’da doğup büyüdüm ama uzun yıllardır başka bir ülkede yaşıyorum ve İstanbul’u çok özleyorum. Bir gün yayınevinden iki arkadaşımınla birlikte Edirne’ye bir okul ziyaretine gidiyorduk, ben yine İstanbul’u ne kadar sevip özlediğimi anlatıyordum. Madem öyle, artık İstanbul’da geçen bir macera yazmanın vakti geldi, dediler. Açıkçası önce tereddüt ettim çünkü İstanbul enine boyuna, derinliğine çok büyük bir şehir, altından kalkabilir miyim, bilemedim. Ama beni cesaretlendirdiler ve kolları sıvayıp “Kadim Şehrin Şifreleri”ni yazdım.

7) “Kadim Şehrin Şifreleri” kitabında en çok hangi karakteri seviyorsunuz, neden?

Aslında bütün kitaplarımda, oluşturduğum her karakter yol arkadaşım oluyor, hepsini seviyorum. Ancak bunda belki Ateş biraz daha ön planda, kendimle özdeşleştirdiğim yönleri olduğu için sanırım.

8) Dünyaya yeniden gelseniz yine yazar olmak ister miydiniz, sizin için alternatif meslekler nelerdir?

Evet, yine yazar olmak isterdim. Bilim insanı olmak da isteyebilirdim. Çünkü bence yazarlarla bilim insanlarının ortak bir özelliği var; hayallerinin peşinden gidiyorlar. Yazarlar hayallerini yazarak paylaşıyorlar, o hayaller zihin açıyor, bilim insanları ise hayallerini müthiş icatlara dönüştürüyorlar.

9) Dünyadaki tüm çocuklara ulaşabilme şansınız olsaydı onlara ne söylemek isterdiniz?

Sınırsızca hayal kurmaktan asla vazgeçmemelerini söylemek isterdim.

Şiir ATLAS
Azra Anıl DİNÇER
6/C

Ata'ya Mektup

Çok Sevdiğim Canım Ata'm,
Size olan özlemimi ne bu kalem kâğıda
dökebilir ne de bu hüzünlü sözlerim
ifade edebilir. Bize bıraktığınız cennet
yurdun bir köşesinden size
sesleniyorum.

Ben sizi hiç görmedim, sizinle hiç
konuşmadım ama sizin de söylediğiniz
gibi: "Beni görmek demek mutlaka
yüzümü görmek demek değildir. Benim
fikirlerimi, benim duygularımı
anıyorsanız ve hissediyorsanız, bu
kâfidir." Fikirlerinizi her zaman
yüreğimde taşıyorum. Bize emanet
ettiğiniz bu çağdaş yurda, Cumhuriyet'e
sahip çıkabilmek için çok çalışıyorum.
Muhtaç olduğum kudretin
damarlarımdaki asil kanda mevcut
olduğunu biliyorum.

Atam, ben dünyanın her yerinde barış
olsun istiyorum. Savaşların bitmesini,
adaletsizliklerin son bulmasını
diliyorum. Keşke yanımızda olsaydınız.
Size sımsıkı sarılabilseydim. Size sonsuz
teşekkürlerimi sunabilseydim.

Bu mektubu size gerçekten gönderebilmeyi ne kadar isterdim bilemezsiniz. Burada olmadığınızı düşünmenizi istemem elbette, arkadaşlarım ve benim için siz her zaman bizimlesiniz. Okulumuzda her sabah ilk size günaydın, deriz; okul bahçemizden girildiğinde bizi resminiz karşılar. Sınıfımızın başköşesinde mavi gözleriniz bize umut vermektedir.

Öğretmenlerimiz bize her daim sizden söz eder, ülkemizi korumak ve yüceltmek adına aldığınız kararlar hepimizi size hayran bırakır. Cumhuriyeti kurduktan sonra gerçekleştirdiğiniz tüm yenilikler siz ve silah arkadaşlarınızın eseri olduğunu biliriz. Bizim için bu toprakları güvenle yaşanır hâle getirdiğiniz için size sonsuz teşekkürler borçluyuz. Sözleriniz her zaman aklımızda ve kalbimizde... Öldüğünüzü sanmayınız. Siz yaşadığım sürece benimle her yerdesiniz.

Ne mutlu Türk'üm diyene!
Saygılarımla Ata'm.

Zeynep DİNÇER
6-B

DENİZ, BALIK, İNSAN

"Öhö öhö... Yardım ediiin. Öhö öhö yardım edin lütfen." dedi küçük balık.

"Üzgünüm küçük dostum, yardım edemem kollarım yok benim. "dedi deniz."Tek yapabildiğim bu."
Ve dalgalarını savurdu. Bir daha bir daha... Kocaman dalgalar. Ama bir şey olmadı. Küçük dostu tenekeye yakalanmıştı işte. Bir dalga daha bir tane daha... Ama olmadı...

"Dayan, dostum lütfen dayan." Deniz mavi bir örtü gibi yükseldi yükseldi... Son bir güçle bir daha yükseldi. Ama nafile... Deniz, bir umutla seslendi "Küçük dostum?" Balıktan ses gelmedi. Deniz geri çekildi. Ve dalgalar ileri ilerlemeye başladı. Deniz, ağlıyordu. Doğanın yerdeki mavisi ağlıyordu. Ağlıyordu... Neden ağlıyordu? Bir dostu kaybettiği için. Bir dost kazanmak kolay mı sanıyorsunuz? Hayır. Ama işte insan bu emeğe saygı duymadı ve bu dostluğu yok etti. Nasıl mı? Bir insan o çöpü attığı için. Deniz karar vermişti. İntikamını alacaktı...

Yaz gelmişti. Güneş sıcacık parlıyordu. İnsanlar hemen kıyıyı doldurmuştu. Çocuklar kumdan kaleler yapıyordu. Kimisi güneşleniyor, kimisi kendini denizin kollarına bırakıyordu. Deniz de onlara gülümsüyordu. Deniz, çocukları çok severdi. Bir şenlikti bu! Fakat bu şenlik bir iki saat sürdü. Bir iki saat sonra hava kararmaya, rüzgâr esmeye başlamıştı çünkü. Anneler babalar hemen çocukları çağırdılar. Ve toplanmaya başladılar. Bir kargaşa başladı. Çocuklar feryat ediyordu: "Anne, baba biraz daha kalalım. N'olur?" Anneler hayır dedi. Çocuklar ağlamaya başladılar. Babalar ve annelerin kararı kesindi. En sonunda herkes gitti. Deniz yapayalnız kaldı. Deniz iç çekti. Rüzgâr yukarıdan gürledi: "Gördün mü, sana kaç kere söyledik? Sen denizsin onlar insan. Bir şey oldu mu kaçıp gider insanlar."

Bulut destek çıktı ona: "Evet, aynen öyle. Sana inanamıyorum. Tanrı, bize güç bağışlamış sense ,bunu kullanmayı geçtim, hiç aklına bile getiremiyorsun. Bak demedi deme. Bu insanlar nankördür. Şu an gülüp koşanlar, seni kirletir, çöp atar. Üzerinde petrol gemileri batırır. Üstün simsiyah olur.

Bulut ve rüzgâr âdeta denizi eziyordu. Denizin kalbini bu gibi şeylerle dolduruyorlardı. En sonunda rüzgâr: "Şimdi, kararını verdin mi? Bizimle misin?" dedi. Deniz tam cevap verecekti ki çok cılız bir ses duyuldu:

"Hiç de bile. Denizin aklını doldurmayın. Deniz çok iyi biri... Siz ona o kadar imreniyorsunuz ki siz onu kendiniz gibi yapmaya çalışıyorsunuz." Rüzgâr ve bulut aynı anda "Sen de kimsin?" dedi. Denizin üstünde küçük bir balık sıçradı. "Benim!" dedi. "Daha fazla söze gerek yok. Hadi gidiniz." dedi. Rüzgâr ve bulut başka çareleri olmayınca gittiler. Ve güneş açtı. Deniz o meşhur gülümsemelerinden birini armağan etti balığa. Ve ekledi: "Sen de kimsin? Senin gibi küçük bir balığın burada ne işi var? Balık: "Dur sana anlatıyım. Ben diğer arkadaşlarımla beraber nehirde oynuyorum. Gerçi çok arkadaş denemez. Hepsi tüm suçları bana atar. Kimse benle çoğu zaman oynamak istemez. Anlayacağın kimse benim gerçekten arkadaşım değil. Her neyse işte oynarken rüzgâr çok şiddetli esmeye başladı. Nehirde sular kuvvetlendi. Kaçmaya fırsat bulamadan küçük bir balık olduğumdan akıntı beni buraya sürükleyiverdi. Buraya gelince rüzgâr ve bulutun konuşmalarına kulak misafiri oldum. Ve sonrasını biliyorsun. "dedi. "Ama üzgün sayılmam. Şimdiden çok iyi arkadaş olacağımıza dair hislerim var." diye ekledi ve gülümsedi. Deniz de ona başından geçenleri bir bir anlattı. Anlayacağınız bu ikili çok iyi dost oldular... Ertesi gün yine çocuklar geldi. Bu sefer onları yalnız deniz değil küçük balık da karşıladı.

Tüm yaz böyle keyifle geçti günleri. Deniz balığa çaktırmıyordu ama içten içe çok üzülmüyordu. Çünkü insanlar her geçen gün denizi daha da kirletiyordu. Deniz, istemese de bulut ve rüzgârın dediklerinin bir kısmının doğru olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Küçük balık da onun bu halini görünce üzülmeden edemiyordu. Deniz ise iyice endişeleniyordu çünkü içinden bir ses ona "Kendisiyle balığın ayrılma vakti yakındır." diyordu. Deniz balığa bunu söylemeyerek hata yapmıştı. Çünkü tüm olacaklar ve onun en çok korktuğu şey, onlar uyurken sabaha olacak şekilde hazırlanıyordu. Deniz, çığlıklarla uyandı. Biri bir şeyle söylüyordu. Ve o an korktuğu başına geldi. "Öhö öhö... Yardım ediiin. Öhö öhö yardım edin lütfen." dedi küçük balık.

"Üzgünüm küçük dostum, yardım edemem kollarım yok benim. "dedi deniz."Tek yapabildiğim bu." Deniz dalgalarını savurdu. Bir daha bir daha... Kocaman dalgalar. Ama bir şey olmadı. Küçük dostu tenekeye yakalanmıştı işte. Bir dalga daha bir tane daha... Ama olmadı!

"Dayan, dostum lütfen dayan." Deniz mavi bir örtü gibi yükseldi yükseldi... Son bir güçle bir daha yükseldi. Ama nafile... Deniz, bir umutla seslendi "Küçük dostum?" Balıktan ses gelmedi. Deniz geri çekildi. Ve dalgalar ileri ilerlemeye başladı. Deniz, ağlıyordu. Doğanın yerdeki mavisini ağlıyordu. Ağlıyordu... Neden ağlıyordu? Bir dostu kaybettiği için. Bir dost kazanmak kolay mı sanıyorsunuz? Hayır. Ama işte insan bu emeğe saygı duymadı ve bu dostluğu yok etti. Nasıl mı? Bir insan o çöpü attığı için. Deniz karar vermişti. İntikamını alacaktı...

Deniz, rüzgâr ve bulutu çağırdı. Ve olayları anlattı. "İntikamımı alacağım. "dedi. Rüzgâr uğuldadı: "Demek öyle... Eğer vaktinde bizi dinleseydin bu kadar acı çekmezdin. Ama sana yardım edeceğiz." Bulut katıldı: "İşte Tanrı'nın sana verdiklerini kullanma zamanıdır." Ve bulut ve rüzgâr denize intikam planını anlattı:

"Bak şimdi. İnsanlar geldiklerinde, denize girmeye çalıştıklarında sen izin vermeyeceksin. Dalgalarıyla onları engelleyeceksin. Eğer gelirlerse hiç korkma devam et. İstersen boğabilirsin onları. Korkarsan da gözünü kapat yeter." Deniz, iç çekti ve kabul etti. Arkadaşı için kendi kişiliğinden bile vazgeçiyordu. İşte ertesi gün geldi. Ve deniz sahile baktı. Beş altı kişi gelmişti. Ellerinde poşetler vardı. Deniz iyice öfkelenmişti. Daha da mı kirleteceklerdi? Olamazdı. Biri denize yaklaştı. Deniz dalgalarını savuracaktı ki cılız bir ses duyuldu: "Hayır deniz, yapma! Onlar kirletmek için değil temizlemek için burda. Onlar çevreciler. Tüm insanlar kötü değildir. Birinin attığı çöpten dolayı intikamını tüm insanlardan alamazsın. Bu sen değilsin deniz." Bu ses denizi durdurdu, geri çekildi. Bu, bu küçük balığın sesiydi. O, yaşıyordu! Deniz etrafına baktı ve küçük balık sıçradı. "Merhaba deniz!" Deniz, geri çekilmişti. Çevreciler de etrafı toplamaya başladılar. Deniz: "Haklısın. Ama bir sorum var. Sen, ölmemişsin nasıl?" dedi. Küçük balık: "Ben tam dibe çökecekken bir balık geldi. Beni kurtardı. Ve nehre götürdü. Ben de kurtulur kurtulmaz buraya geldim." Deniz, çok sevindi ve o meşhur gülümsemelerinden en görkemlisini küçük balığa hediye etti. Küçük balık da ona karşılık verdi.

Nazlı Delal YILMAZ

7-B

HAYALLER ORMANI

Birkaç hafta önce Sakız Ağacı adında mahalleye taşındım. Orada birkaç gün geçirdikten sonra bu mahalledeki ağacın bir efsanesi olduğunu öğrendim. Efsanede uzun yıllar önce mahallenin tam ortasında bir ağaç olduğu söyleniyormuş. Herkes bu ağaçtan korkmuş çünkü ağaca yaklaştırmaya çalışan herkes bir daha ortalıkta görünmezmiş. Ağaca yaklaşmak için üç adım atan kişi ömrü boyunca sakat kalıyormuş. Çoğu kişi bu efsaneye inanmıyor ancak ben inanıyordum ve ne olursa olsun o ağacın yanına gitmeye kararlıyım.

Ertesi gün kimsenin dışarı çıkmadığı bir zaman ağacın yanına gittim ve ağaca yavaşça yaklaştım. Sonra tam ağaca değdiğimde kendimi büyük bir yatakta bayılmış bir şekilde buldum. Uyandığında minik beş cüce, sakalı ayaklarına değen orta boylu bir dede, çok sevimli bir tavşan ve güler yüzlü bir çocuk başımda bekliyordu.

Onları görünce kendimi cimcikledim sonra minik çocuk uzun sakallı dedeye, neden böyle bir şey yaptığımı sordu ve dede ona bilgili bir şekilde nedenini anlattı.

Dede bana sanki bunu sormamı bekliyormuşçasına neler yaşadığımı anlattı ve meğer dede de benim yaşadıklarımın aynısını yaşamış. Çocukken çok merak edip bu ağaca yaklaşmış ve hayaller ormanına düşmüş. Sonra diğerleri de bana kendini tanıttı. Sonra hep birlikte oraları gezdik, mor salkımlı ağaçları, bin bir renkli çiçekleri, keyifle ötüşen kuşları çok beğendim. Bu orman gerçek dünyadan bambaşkaydı. Hayal görüyor gibiydim.

Buraya hayaller ormanı denmesinin sebebi ormandaki bütün ağaçlara dilekler asılmasıydı. Bu ormanda herkes hayallerini bir yaprağa yazıp sonra da yazdığı hayalin gerçek olmasını dilermiş. Burada kalmak istiyordum çünkü hayallerimi yazmak, içimde kalan hüznüleri, sevinçleri ağaçlarla paylaşmak güzeldi. Ancak ailemin beni merak edebileceğini biliyordum, arkadaşlarımla son bir oyun daha oynadım ve bilgili dede sayesinde ağaçtan çıktım tekrar onları görmek umuduyla ailemin yanına gittim.

Ahmet ÖZKAŞ
7-B

DOSTLUK

Sizce dostluk nedir? Dostluk kan bağı, yasalar ve benzeri bir gerekçe olmaksızın bir kişiye karşılıklı sevgi, güven, fedakârlık gibi duygular beslemektir. Çünkü dostluk bir anda mucizevi bir şekilde oluşmaz. Aynı bir ağacın büyüüp meyve vermesine benzer. Toprağını havalandırmak, çapalamak, sulamak, sevgiyle büyütme yani emek vermek ister.

Peki, sizce iyi bir dost nasıl olmalıdır? Birine dost diyebilmemiz için bize değer verdiğini, ona güvenebileceğimizi hissettirmelidir. Bencil olmamalıdır zira bencil insanlar da pek güvenilir olmazlar. Ayrıca böyleleri sizden fedakârlık beklerken siz yardıma ihtiyaç duyduğunuzda bu duruma karşı pasif ve umursamaz kalacaktır. Bir düşünelim, bu ne kadar üzücü bir durum.

Dostun yüreği temiz olmalı; çiçeğe, ağaca, böceğe sevgiyle bakmalı. Sizi kendi çıkarları için "dost" adı altında kullanıp işi bitince size sırtını dönmemelidir, sizinle hep omuz omuza yürümeli. Hayat böyle çekilir olur bence.

Dost, hiçbir mecburiyetiniz olmadan canınızı emanet edebileceğiniz kişidir. Dostluk tahterevalli gibidir, denge olması gerekir ve siz yukarıdayken karşıdaki kişinin kalkıp gitmeyeceğine emin olmalısınız çünkü dost seçtiğiniz kardeşinizdir.

Ece GÜÇLÜ

8/D

Öncelikle vakıf kültüründen biraz bahsetmek isterim. Bu coğrafyada vakıf demek; bir hizmetin gelecekte de yapılması, sürüp gitmesi için belirli koşullarla resmi işlemlerle bırakılan gelirdir. Bir medeniyetin en önemli özelliklerinden biridir vakıf kültürü. Tarihte sayısız cami, çeşme, medrese, han, hamam, vs. gibi topluma hizmet veren birçok kurum bugüne gelmiştir. Dayanışmayı, hoşgörüyü zor anında birbirine el uzatmayı, omuz vermeyi aşılarda vakıf kültürü. Çünkü toplumları ayakta tutan da bu duygulardır. Böylesine önemli bir kültürü geçmişte de bugünde de yaşatan kurum ve kuruluşlar iyi ki var ve iyi ki olacaklar.

19 Şubat 1981'de tam da bu duygulardan hareketle yurdumuzun önde gelen hayırsever eğitimcileri, devlet ve iş insanları, Milli Eğitim Bakanlığı, TOBB, TÜBİTAK, YÖK gibi önemli kişi ve kurumların desteğiyle kurulmuştur Milli Eğitim Vakfı. Amaç; kendi kültürümüzün milli ve manevi değerlerimizin eğitimle beraber öğrencilere verebileceği kurumlar açmaktır. Vakıflar, kendi gençliğine sahip çıkan, nereden geldiğini ve nereye gitmesi gerektiğini onlara anlatan, bunun bir hayat biçimi haline gelmesini sağlayan eğitim kurumları olmuştur. Vakıf kültürü elbette bu kadarla sınırlı değildir. Zaten bu bilinçle yola çıkan Milli Eğitim Vakfı; 27.152 öğrenciye karşılıksız öğrenim bursu vermiş ve vermeye devam etmektedir.

146 okul, 7 öğrenci yurdu, 5 öğretmen evi yaptırarak bakanlığa devretmiş, bununla beraber ülkenin dört bir yanında derslikler, laboratuvar ve beraberinde teknik destek sağlamıştır. Onlarca öğretmen evi ve lokali, beyin felçli çocukların eğitimi için 25 derslikli, 480 öğrenci kapasiteli bir ilköğretim ve burada uzun bir listeyi gerektiren yüzlerce yardıma imza atmıştır.

Çünkü Milli Eğitim Vakfı sadece eğitimle sınırlı kalmayıp vakıf olmanın verdiği haklı gurur ve sorumluluk duygusuyla daha başka sosyal yardım faaliyetlerinde bulunmuştur. Ağır Marmara depreminde depremzedelere üç öğün sıcak yemek dağıtımını sağlamış, şehit aile çocuklarına burs vermiş, halen okulların bünyesinde yapılan kermeslerle Anadolu'da ihtiyaç sahibi birçok çocuğun gönlünü de kazanmıştır.

Evet, biz bir vakıf okuluyuz. Vakfımızın kurulurken yola çıkış amacı ilk gün neyse bugün de Vakfımız aynı amaçla yola devam etmekte, işte biz böyle bir kurumun gururlu öğrencileriyiz. MEV'in bugün hâlâ bünyesinde eğitime devam eden bir öğrencisi olarak ben de diğer arkadaşlarım gibi okulumun nice yıllar gönül kazanan bu faaliyetlerine aksatmadan devam etmesini gönülden diliyorum.

Selin PAKSOY

6/B

19 ŞUBAT

41 yıl öncesinde,
Tam da bugün kuruldun.
Sevgi, saygıyla, anlayışla,
Sıcak bir aile oldun.

Okumayı yazmayı,
Her şeyi öğrettin bize.
Hem okulda hem evde,
Ders çalıştık seninle.

MEV çatısı altında,
Ne çok çocuk büyüttün.
Onlardan biri de benim,
Senin yolunda yürürüm.

Ela Sare ŞENTÜRK
5/B

41
yıl

MEV

Eğitim öğretim yuvası,
Işığımızdır MEV Koleji.
Sevgi, saygı ve şefkat gördüğümüz
İkinci evimiz,
Adıdır MEV Koleji!

Senin çatın altında,
Yetişir aydın nesiller,
Geleceğe ışık saçar,
Oldukça nice gözler.

İlkesinden şaşmayan,
Uygarlığa ulaşan,
Bayrağı başının üstünde taşıyan,
Nesillerin adıdır MEV Koleji!

Ezgi ERSEN

6/A

41. Yıldönümü

1981'de başladı tütmeye o meşale,
Eğitim verdi çocuklara üç dilleyle
İngilizce, Fransızca, Almanca öğretti bize,
Dünün çocukları bugünün ünlüleri,
Oldular doktor, avukat mühendis her meslekte

41 yılın sonsuz olsun,
Her günümüz neşeyle dolsun,
Geleceğimiz çocuklarımız umutla dolsun.
Atatürk'ün izinde,
Gençlerimiz olsun.

Ataberk GÜNAYDIN

5/A

KAPADOKYA

Türkiye'nin önemli turizm bölgelerinden biridir. Kapadokya deyince akla ilk gelen peri bacaları, ince uzun kurak havzalardan ve kurak bölgelerden çıkan vadi yamaçlarından inen sel sularının yeri aşındırmasıyla oluşan bir kaya oluşumudur. Peri bacaları ülkemizin Nevşehir ilinin Ürgüp ilçesinde bulunmaktadır. Peri bacaları her yıl binlerce turist ağırlamaktadır.

Kapadokya bölgesindeki balonlarda eşsiz güzelliği ile dikkatleri üzerine çekmektedir. Balonlar yer çekimi ve sıcaklık transferi sayesinde uçar. Balonun içindeki hava ısındıkça balon yükselir balonun içindeki hava soğudukça balon alçalır.

Peribacalarının İsmi Neden Peribacalarıdır?

Eskiden bu mağaralarda (bacalarda) perilerin yaşadığına inanılmış. Bu sebepten dolayı buraya peribacaları ismi verildiği düşünülüyor.

Bu isim yaygınlaşarak "Fairy Cineyse" olarak da kullanılır. Peribacalarının çapları ise 1 metreden başlayıp 15 metreye kadar büyüyebiliyor. Bu oranlardan daha küçük ya da daha büyükleri "peribacası" olarak değerlendiriliyor.

Beyzanur ÇELİK

5-B

My Favourite City; Paris

I have a dream to go to Paris. I have seen many films about it and one day I would definitely like to go there. Eiffel Tower is the most attractive engineering wonder that I want to see. After visiting the Eiffel Tower, I want to have a cup of coffee at one of the nice looking cafes.

The second place I admire in Paris is the Louvre which is the most important of Paris' top museums.

The area is also known for its bookstores such as the famous Shakespeare & Company. The first thing that I want to buy is a book which gives detailed information about Paris. Family-friendly attractions include the "Jardin des Plants botanical gardens" and the "Historical Museum" are also the places which I want to see.

The delicious desserts that I want to try are croissants and macarons which are originally baked in France.

I have seen the play "The Hunchback of Notre Dame" and I wondered to see the cathedral "The Cathédrale Notre-Dame de Paris" was founded in 1163 by King Louis IX. Notre-Dame stands in the heart of Paris on the Île-de-la-Cité. An island in the Seine River, the Île-de-la-Cité is the historical and geographical center of Paris. As a nature lover, I should certainly take a boat tour on the Seine River.

Öykü ADALI
7/B

ŞİİR ŞEÇKİLERİ

Kitaplardaki Gibi

Çocuk bir hayal kurmuştu
Renkler diyarında
Karlara arasında
Kedinin miyavladığı anda
Bir hayaldi kitaplardaki
gibi.

Musa Yeşiltepe
6/B

Renkli Hayaller

Küçük çocuklar var etrafta
Renkli hayaller kuruyorlar
Farklı farklı hayaller
Koşuyor bazıları
Kedili hayaller
Bazıları kuşlu hayaller kovalıyor.

Emir Atasoy
6/B

Ağaç

Salmışım köklerimi
Keşfedilmemiş diyarlara
Bırakmışım dallarımı
Kuşkusuzca
Esen deli rüzgâra
Vermişim nefesimi
Bütün dünyaya
Yaşıyorum aslında
Sizler gibi.

Ezgi ERSEN
6/A

Işığının Hatırasına

Hatıralarım arasında bir yüz,
Daima bana gülümseyen...
Sözleriyle yıllar sonra bugün,
Işığıyla yolumu aydınlatan...

İyi ki karşılaştık öğretmenim!
Bana yalnız kendim için değil;
Herkes için yaşamayı öğrettin.
Azmi, sabrı ve çalışmayı
Bana emeğin değerini öğrettin öğretmenim!

Anılar içinde bir ses,
Daima aydınlık bir yol gösteren...
Davranışlarıyla yıllar sonra bugün,
Yoluma ışık tutan...

İyi ki karşılaştık öğretmenim!
Bana tohumun topraktaki kıymetini öğrettin.
Ağaçları korumayı, hayvanları kollamayı öğrettin.
Bana kitaplar arasından,
Dünya için yeni bir pencere açmayı gösterdin.
Sevgiyi, saygıyı, iyiliği
Hiç korkmadan özgürlük diye haykırmayı öğrettin.

Dinlemeye doyamadığım bir masalın,
İlham kaynağıydın sen öğretmenim!
Hiç zaman geçmişte kalmayacak ışığının hatırasına,
Bütün ömrümün mimarıydın sen öğretmenim!

Ela Sare ŞENTÜRK
5/B

META VERSE

Sanal gerçeklik teknolojisinin geliştirilmiş hali olarak görülen metaverse, "meta" (öte/ötesinde) ve "evren" kelimelerinin birleşimiyle meydana gelmiştir. Ayrıca terim ilk olarak, Neal Stephenson'ın 1992 tarihli bilim kurgu romanı Snow Crash'de ortaya çıktı.

Son zamanlarda sıklıkla gündeme gelen "metaverse" kavramı, bir avatarla temsil edilen kullanıcıların alışveriş yapabileceği, hizmetlere abone olabileceği, iş arkadaşlarıyla birlikte çalışabileceği, oyun oynayabileceği ve hatta çevresindeki görüntüyü kişisel zevklerine ve gereksinimlerine göre özelleştirebileceği 3D (3 boyutlu) sanal bir ortam sunuluyor. Metaverse, insanın dijital alandan ziyade dijital dünyanın içine girmesine izin veriyor diyebiliriz.

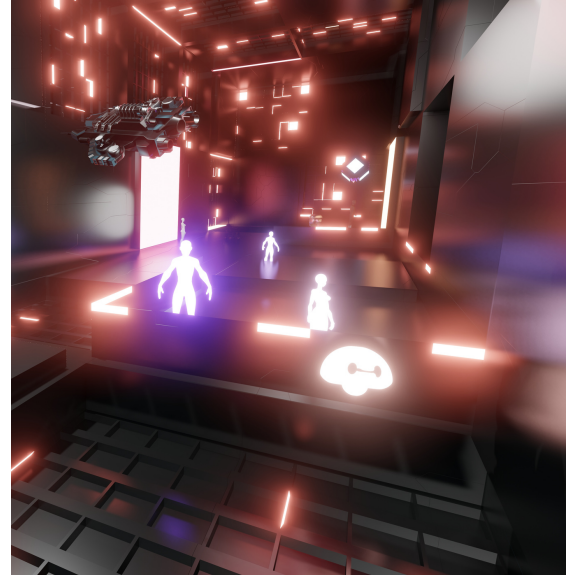
Yıllardır oyun mecralarında ve çizgi filmlerde sanal dünyalar inşa ediliyordu. Ancak, Web 3.0 dediğimiz metaverse sistemi, mekânsal olarak sokak, şehir, ülke hatta uzayı, geçmiş- gelecek ve tüm zamanları, fütüristik/realistik dünyayı birleştiren bir kavram. Bu sanal dünyalara ilgi ve yöneliş de artık sadece oyun ve sosyal medya şirketleriyle sınırlı değil. Bütün dünya devi şirketler ve dünya markaları bu alanda büyük hacimli yatırımların peşinde.

Peki Metaverse'in eğitim sektörüne yansımaları nasıl olacak?

Özellikle pandemi döneminde uzaktan eğitimin yüz yüze eğitimin yerini alamayacağını gördük. Bu süreçte eksikliğini en çok hissettiğimiz duygu, fiziksel ve sosyal bulunuşluluk hissiydi. Metaverse teknolojisiyle uzaktan öğrenme süreçlerinde, öğrencilerin yüz yüze olmasa bile arkadaşlarıyla beraber sanal okul ortamına girebilmesine imkân sağlıyor. Sanal okul gibi oluşturulmuş üç boyutlu metaverse ortamında; öğrencilerin hem kendilerinin hem sınıf arkadaşlarının hem de öğretmenlerinin avatarları olacak. Dolayısıyla öğrenciler; sanal ortamda da olsa bir avatarla metaverse dünyasında derslerin fiziksel gerçekliğe en yakın halini görecek şekilde arkadaşlarıyla ve öğretmenleriyle bir araya gelme şansına sahip olabilecekler.

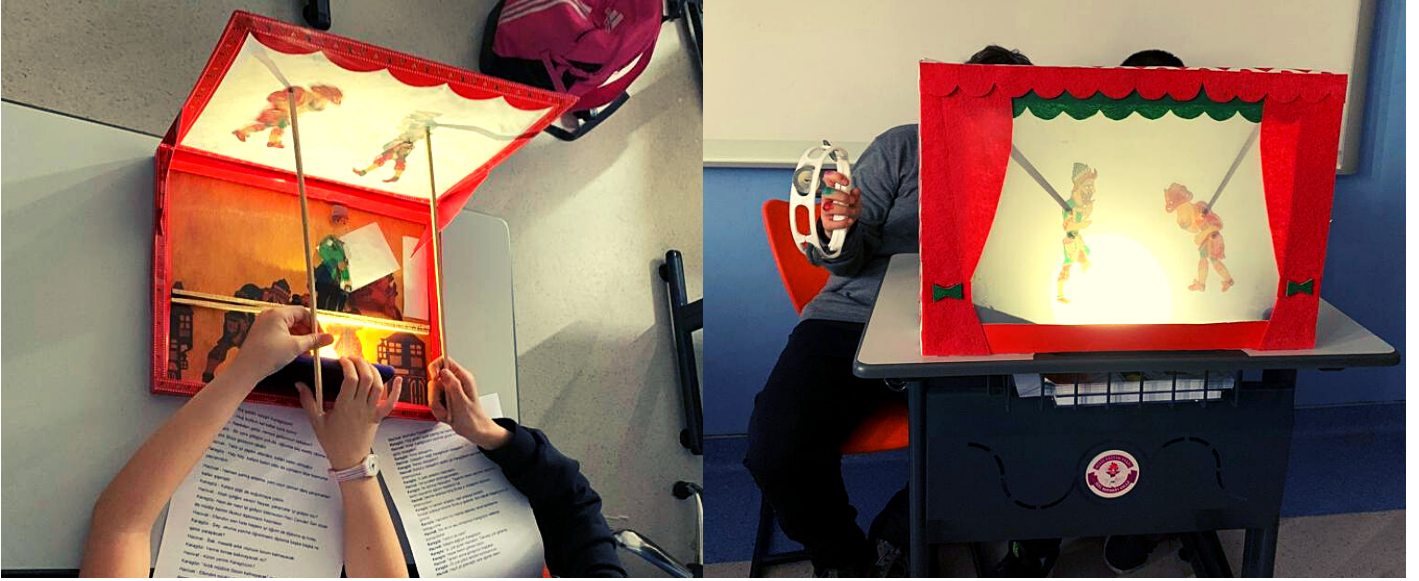
Aynı zamanda, öğrenciler iş birliği yapabilecekleri, birlikte çalışabilecekleri ve sosyalleşebilecekleri çalışma odaları oluşturabiliyorlar. Bu özellikler, öğrencileri sınıf arkadaşları ve öğretmenlerle bağlantı kurmaya teşvik eder, böylece öğrenme deneyimini geliştirebilirler.

Metaverse temelinde oyun mantığı üzerine inşa edilmiştir. Oyunlaştırma yöntemi, öğrenmeyi eğlenceli ve zahmetsiz hale getirir, problem çözmeyi geliştirir, gerçek zamanlı geri bildirim sunar ve genel öğrenme deneyimini geliştirebilir. Dolayısıyla teknolojiyle barışık Z Kuşağı dediğimiz yeni öğrenen profilini hızla yakalayacağı ve sosyalleşme hissini tattırarak eğitimde motivasyonu artıracığı şüphesiz. Ancak önemli olan bu alandaki sınırları, artı ve eksileri doğru belirlemek

Nesrin GÜNEYSU
Bilişim Teknolojileri Öğretmeni

GÖLGE OYUNU

Gölge Oyunu geleneksel olarak hayvan derilerinden kesilerek hazırlanmış insan, hayvan, eşya gibi figürlerin bir ışık kaynağı önünde oynatılarak, gölgelerinin gerdirilmiş, beyaz bir perdeye düşürüldüğü gösteri sanatıdır.

Gölge oyunlarının ne zaman ve nasıl ortaya çıktığı hakkında kesin bilgi olmamakla birlikte Uzak Doğu ve Orta Asya'dan dünyaya yayıldığı tahmin edilmektedir. İlk olarak ülkemizde Şeyh Muhammet Küşterî başlattığı için oyun perdesine "Küşterî Meydanı" adı da verilmiştir.

Gölge oyununun Türk kültüründe ne zaman ortaya çıktığı, Karagöz ve Hacivat olarak ne zaman biçimlendiği ise bir muamma olma özelliğini korumaktadır. Her ne kadar bu konuyla ilgili bir takım tezler ortaya atılmış ise de bunların hiç biri kesin değildir. En çok bilineni ise Karagöz ile Hacivat'ın Bursa Ulucami'de inşaat işçisi olarak çalıştıkları ve şakalaşmaları yüzünden inşaatın yavaş ilerlemesinden dolayı Padişah Sultan Orhan'ın ikisini idam ettirmeleri üzerine olan söylentidir.

Karagöz Oyununun Özellikleri

Geleneksel kültürümüzün ortaoyunu ve meddah ile birlikte en önemli köşe taşlarından biri olan gölge oyunumuz KARAGÖZ HACİVAT oyunları günümüzden yüzyıllarca önce ortaya çıkmış, insanları eğlendirirken düşündürmüş, zaman zaman toplumsal bilinç oluşmasında öncü bir rol oynamıştır. Bu oyun Türk kültürünü, yaşam biçimini, müziğini, Osmanlı'daki halkın karakterini bizlere yansıtan özel bir sanatsal faaliyet özelliği taşımaktadır.

- Geleneksel Türk Tiyatrosunun başlıca türlerinden birisidir.
- Karagöz oyunu halkın ortak malıdır. Oyunlarda gösterilen konuların kim tarafından düzenlendiği bilinmez.
- Zaman içerisinde her Karagöz sanatçısı oyuna bir şeyler eklemiş, zamanın ihtiyacı ve şartlarına göre konuları işlemiştir.
- Her tipin perdeye gelişinde ve oyunun sonunda müzikal öğelerden faydalanılır.
- Karagözcülük geleneği, usta-çırak ilişkisi içinde yüzyıllarca devam etmiştir.
- Karagöz bir kukla değildir, bilindiği gibi kukla üç boyutlu bir nesnedir, Karagöz ise iki boyutlu tasvirler ile oynatılır.
- Bu oyun, birtakım şekillerin arkadan ışıktandırılmış beyaz perde üzerine yansıtılması temeline dayanır. Bu gösterimi yapan kişiye "hayali" ya da "hayalbaz" denir. Hayalinin yardımcısına "çırak, yordak, dayrezen, sandıkkâr" adları verilir.

Karagöz Hacivat

Karagöz oyunundaki kişiler birer tiptir. Bu tiplerin en önemlileri "Karagöz" ile "Hacivat'tır. Karagöz öğrenim görmemiş, nüktedan, zeki bir tiptir. Karagöz için halkı temsil ettiği söylenebilir. Hacivat ise biraz öğrenim görmüş, gösteriş meraklısı, yarı aydın, sıkça Arapça ve Farsça kelimeler kullanan bir tiptir. Gerçek hayatta Bursa Ulucami'nin yapımı esnasında demirci ve duvarcı ustaları oldukları rivayet edilir. İkisi de taklide ve karşılıklı konuşmaya dayanan iki boyutlu tasvirlerdir. Oyunda yer alan diğer tipler perdeye sadece Karagöz ve Hacivat'la konuşmak için gelir.

Karagöz gölge oyunundaki diğer tipler şunlardır:

- Zenne (kadın),
- Himmet Ağa,
- Tuzsuz Deli Bekir (sarhoş),
- Efe (zorba),
- Beberuhi (cüce ve aptal),
- Kayserili (pastırmacı),
- Acem (zengin),
- Yahudi (bezirgân),
- Çelebi (genç bir mirasyedi),
- Arnavut (bahçıvan),
- Arap,
- Frenk,
- Zeybek ve
- Tiryaki.

Hacivat ve Karagöz oyununun oldukça güzel ayrıntıları bulunmaktadır. Genel temada Karagöz ve Hacivat birbirlerine söyledikleri sözleri yanlış anlamakta ve böylelikle ortaya komik diyaloglar çıkmaktadır. Bu diyalogların üstüne dans ve müzik eklenmesi ise süreci daha da keyifli kılmaktadır. Karagöz Oyunu yüzyıllardır Türk geleneğinde Ramazan aylarının da vazgeçilmez eğlencelerinden olmuştur. Bu zengin mirası korumak ve yaşatmak da gelecek kuşakların görevidir.

Nurhan Avcı ÇAKIR
Türkçe Öğretmeni

FOTOĞRAF

Fotoğraf günü gelip çatmıştı. Bütün ailece babaannemin evinde toplandık. Herkes fotoğraf karesindeki yerini alıyordu. Ablam ayakta idi. Halam yanımda, elimi kavramıştı. Annem çok ciddi idi, amcam dimdik duruyordu. Babam ise fotoğrafı çekecekti. Bütün aileyi bir fotoğraf karesine sığdırdı.

Bu fotoğraf karesini çok şey ifade ediyordu. Kim bilir belki bir gün silinecek, kaybolacaktı. Sonuçta bir kâğıt parçasıydı. Babam, tam fotoğraf çekeceği sırada " Bir dakika, burada bir şey eksik." dedi. Meraklı gözlerle aldırış etmeden dışarı çıktı, birkaç dakika sonra odaya gelin gibi süslenmiş bir bisikletle geldi. Bana doğru yöneldi ve "Bu senin." dedi. Hiçbir şey söyleyemedim, öylece kaldım. Sokaklarda özgürce pedal çevirebileceğim, hayallerimi süsleyen bisikletim olmuştu artık. Ne diyebilirdim. İşte bu fotoğraf o günün hatırası. Ablam, halam, babaannem, dedem, amcam annem, ben ve bisikletim...

Serra BAKIR
6/C

FOTOĞRAF

Bu ben,
Şuradakiler babaannemle dedem
Ayaktaki, ablam
Elimi tutan, halam
Fotoğrafı çekmişti babam
Dimdik duran, amcam.

O gün söz vermişti babam
Bisiklet alacaktı.

Diyordum ki
Büyümeden kavuşsam.

Yaz geçti,
Leylekler göçtü,
Yapraklar düştü,
Büyüdü özlem.
Sonunda,
Denkleştirdi işi babam

Baksanıza,
Kış geçiyor
Şu bisiklete binebilsem
Yaşlanmadan...

Mavisel YENER

Biyografi

Cahit Sıtkı TARANCI

Asıl adı: Hüseyin Cahit Tarancı' dır.

Doğum Tarihi: 4 Ekim 1910, Diyarbakır.

Ölüm Tarihi: 13 Ekim 1956 (46 yaşında vefat etti)

Galatasaray Lisesinden mezun olmuştur. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine bir süre devam etse de daha sonra Ankara Yüksek Ticaret Okulunu bitirmiştir. Sümerbank'ta memur olarak çalışmıştır.

Şiir Kitapları

- Ömrümde Sükut (1933)
- Otuz Beş Yaş (1946)
- Düşten Güzel (1953)
- Sonrası (1957)

Mektupları

- Ziya'ya Mektuplar
- "Evime ve Nihal'e Mektuplar"

Türk edebiyatı için oldukça önemli şairler arasında yer almaktadır. Diyarbakır'ın varlıklı ve köklü ailelerin birinin çocuğu olan şairin «Gün Eksilmesin Pencereyden» şiiri en beğenilen eseridir.

Gün Eksilmesin Pencereyden

Ne doğan güne hükmüm geçer,
Ne halden anlayan bulunur;
Ah aklımdan ölümüm geçer;
Sonra bu kuş, bu bahçe, bu nur.

Ve gönül Tanrısına der ki:

- Pervam yok verdiğin elemden;
Her mihnet kabulüm, yeter ki
Gün eksilmesin pencereyden!

Cahit Sıtkı TARANCI

Derleyen: Elif ER

5-B

MEV Atölyem
- 21 -

Biyografi

Fatma Aliye TOPUZ

Bugün 50 TL'nin arka yüzünden bize gülümseyen, kadın haklarını savunmuş ilk Türk kadın romancısı Fatma Aliye 9 Ekim 1862 tarihinde İstanbul'da doğdu. Fatma Aliye'ye özel bir eğitim verilmedi. Kendi geleceğini akli ve çalışkanlığıyla şekillendirdi. Ağabeyi Ali Sedat Bey için dil bilgisi, kozmografya, astronomi öğretmesi adına tutulan Mustafa Efendi'nin derslerini dinleyerek kendini geliştirdi.

Babasının resmi görevleri dolayısıyla Halep, Yanya, Şam ve Beyrut illerinde bulunan yazar, Fransızca ve Arapçayı iyi derecede öğrendi.

İlk kadın felsefeci olarak da bilinen yazar, sonraları "üstat" dediği, Ahmed Midhat Efendi'nin eserlerinin etkisinde kaldı.

Toplamda beş roman kalem alan yazar, edebiyat dışında felsefe ve tarih gibi alanlarda da eserler verdi.

Eserleri

- Ref'et (1898),
- Udi (1899)
- Enin (1910),
- Muhadarat (1892),
- Hayal ve Hakikat (1892)

İrem Nur DEMİRCAN

6/A

Herkes Kütüphaneye

Kütüphane nedir?

Çoğu kişi "Kitapların bulunduğu, sessiz kalmam gereken bir yer." olarak tanımlayabilir. Evet, klasik tanım bu. Benim fikrimi sorarsanız çok farklı. Bu metin boyunca bu konu üzerine fikirlerimi sizlere aktaracak, "Kütüphane nedir?" sorusu üzerine beyin fırtınası yapmış olacağım.

Kütüphane nedir?

Kütüphane evet, kitapların bulunduğu sessiz kalınması gereken bir yerdir diyemeyiz. Bana göre kütüphane yaşam yuvamdır. Çünkü içerisinde kitaplar vardır. Bir kitap yaşamları değiştirebilir. Bir kitap sahip olunabilecek en iyi dostlardan biridir. Bir kitap öğretir, yaşatır, hissettirir. Emegin, çalışmanın değerini, başarının zarafetini öğretir. Hata yapmaktan korkmamayı öğretir, karşımıza çıkan seçenekleri iyi değerlendirmemiz gerektiğini ve yaptığımız seçimlerin sonuçlarını anlatır. Kitap okuyan insanın zihni gelişir, hem ruhsal açıdan hem de sağlık açısından bazı hastalıklara önleyici görevde bulunur.

Okumanın önemini anlatmak için ünlü Alman edebiyatçı ve siyasetçi Johann Wolfgang Von Goethe şöyle der okumak için : "İki ömrüm olsun isterdim, biri yaşamak biri de okumak için." Görebildiğiniz üzere kitaplar önemli hem de çok. Dolayısıyla okumak da önemli. Şimdi size bir soru. Kütüphane nedir? Kitapların olduğu, okumanın gerçekleştiği yer. Yaşam çünkü kütüphanede hayat dersleri yatıyor. Yüzyıllar öncesinin yazarları, siyasetçileri, ekonomistleri, matematikçileri, edebiyatçıları sizlere dersler veriyor hem de hiç eskimeyen dersler. Peki, sorarım sizlere bu yaşamın ta kendisi değil midir? Eğer kütüphanenin önemini anlayabildiyseniz ne mutlu bizlere!

Kütüphane nedir?

Yaşamdır. Kütüphanede gizli hazineler saklı. Tek yapmamız gereken onları saklandıkları yerlerden çıkarmak. Öyleyse herkes kütüphaneye, kütüphanede yaşam var!

Nazlı Delal YILMAZ

7-C

KELİME HEYBEM

01 ASTRONOMİ

Kökenleri, evrimleri, kimyasal ve fiziksel özellikleri ile gök cisimlerini açıklamaya çalışmak üzere gözleyen bilim dalıdır. Türkçedeki karşılığı "gökbilim" olan astronomi sözcüğünün kökü, eski Yunancaya dayanmaktadır. Bu dilde, "yıldız" anlamına gelen "astron" sözcüğü ile "yasa, düzen, bilgi" anlamlarına gelen "nomos" sözcüğünün birleşmesiyle meydana gelmiştir.

02 BİBERON

Genellikle süt çocuklarına süt ve sulu yiyecekleri içirmekte kullanılan emzikli şişeye denir. Bu sözcüğün kökü, Latince "içmek" anlamındaki "bibere" eylemine dayanıyor. Fransızlar 14. yüzyılda, "bir şey ettiren, yaptıran" gibi anlamlar üreten "-on"ekini kullanarak "bibere" eyleminden "biberon" sözcüğünü türetmişlerdir. Fransızcadan da Türkçeye geçmiştir.

03 ASLAN

Panthera cinsindeki büyük kedilerden biridir ve kedigiller (Felidae) ailesinin bir üyesidir. Kökeni Eski Türkçeye dayanmaktadır. Eski Türkçede "arsıl-an, arısı- lan, arış- lan" biçimlerinde karşımıza çıkıyor. Bütün bu biçimler ya hayvanın sarıya çalan renginden (sarı, arı, arış) ya da kükremesinden (ars, arsılda) alıyor kökünü.Sözcüğün sonundaki "-lan" ekiyse kaplan ve sırtlan gibi hayvan adlarında da bulunan bir ek.

04 PALYAÇO

Kendisini seyredenleri güldüren ve eğlendiren, değişik kılıklı, yüzü aşırı ve komik biçimde boyalı oyuncuya denir. İtalyanca (Pagliaccio) kökenli bir sözcük olup kökü de "saman, hasır " anlamlarına gelen "paglia" sözcüğüdür. İtalyanlar, bostan korkuluklarının üzerine sarılan örtüye eskiden "pagliaccio" derlerdi yani bu sözcük aynı zamanda "bostan korkuluğu" anlamına geliyor.

05 BASKETBOL

Basketbol, elle idare edilen bir top oynanan popüler bir takım oyunu ve spor dalıdır. İngilizce "basketball" sözcüğünün karşılığıdır. İngilizcede basket "sepet" , "ball" ise top anlamına gelmektedir. Bundan dolayı basketbol "sepet topu" anlamına gelmektedir.

06 DÜRBÜN

Birbirinin aynı veya simetrik olan mercekler grubunun aynı noktaya odaklanacak şekilde yerleştirilerek gözlem yapacak kişinin her iki gözünü de kullanarak baktığında uzaktaki nesnelere yakındaymış gibi görmesine olanak veren cihazlara verilen genel addır. Farsça bir kelime olup "dür" uzak anlamında "bin" gören anlamında olan,Türkçe eş anlamlısı uzak-görür olan bir kelimedir. Dilimizde Türkçe söyleyiş özelliklerine uygun olarak "dürbün" biçiminde karşılık bulmuştur.

Zülal EKİNGEN
7/C

İLHAM

Hayatın akışını, bir süredir, kafes gerisinden kuş gibi izleyen bir yazar olarak bu sabah, liseli kaçakların ekseriya buluşup gönül eğlendirdikleri, Menekşe Park'a gelip ağaçların hışırtısını dinlemeye koyuldum. Tahta banklarda birkaç yaşlı; çimlere serilmiş sevdaya dalan gençleri, kafa sallaya sallaya izliyor; ileride ağacın altında boyacı bir çocuk kendi kendine konuşup duruyordu. Baktım ki söyleyecekleri birbiri ardına dizilip gidiyor, merakıma hâkim olamadım, gidip ona yakın bir banka oturdum.

Boyacı çocuk öyle heyecanlı konuşuyordu ki sesine kulak kesildim: "Sözümü kesme arkadaşım! Hiçbir fenalık görmedim şimdiye kadar insanlardan. İyi insanlar, hoşsohbet insanlar, namuslu insanlar sadece bizi görmüyorlar. Suç değil ya bu da!" sonra birden bırdırdanmayı bırakıp önünden geçip giden insanlara: "Gel abi, gel abla boyayalım, parlatalım!" diye kükredi. Baktı ki kimse sesine cevap vermedi, başladı tekrar konuşmaya: "İyiler iyi olmasına da sanki sesimi duymaktan da korkuyorlar gibi geliyor bana. Cuma gününe sakla hevesini arkadaşım. Caminin önünde belki ayakkabısını boyatacak birini buluruz." Neye kızdığını anlamıştım, ona doğru yöneldim. Ben daha ayağa kalkarken o yüklendi sandığını sırtına, parktan hüzünlü aheste aheste yürüyerek çıkıp gitti.

Günlerden perşembeydi: İlkbaharın ortalığı sele veren yağmuru parkın her yanını beş dakikada geçilmez hâle getirdi. Yağmur durmamacasına yağıyor; sert bir rüzgâr, savurduğu tokatlarla, ağaçlara, gençlere, yaşlılara nereden geldiklerini gösteriyordu. Şimşekler de çakmaya başlayınca iyiden iyiye neye uğradığımı şaşırımdım. Sırlıslıkla, koşu koşu evin yolunu tuttum.

Şakır şakır su damlayan ceketimi balkondaki tele serdikten sonra tastamam temizlendim. Sonra pencereden kirli bulutların sıyrılıp göğün mavi bir cam gibi parlamasını izledim. Üst komşum Naciye Hanım seslendi: "Selim Bey, senin kuşlar yetti canıma!" Önce bir merhaba dese iyiydi ama demedi:

—Belli ki senin göndereceğin yok ben bozacağım artık bunların yuvasını! Evin balkonuna kuş yuvası yapıldığı nerede görülmüş?

Öfkeden gözü dönmüştü. Bütün sabrımı giyinip:

—Efendim, ben yapmadım ki yuvayı ben bozayım. Kuşlar burayı seçmiş, güvenli bulmuşlar her hâl. Yuvada yumurtalar var, alıp götürmeye gönlüm el vermedi. Hele bir yavrular çıksın sonra bakarız çaresine.

Ben lafın sonuna geldiğimde komşum Naciye Hanım öfkeden ağzından köpükler saçarak:

—Şikâyet edeceğim sizi, bugün yarın deyip oyalıyorsunuz beni. Şu çamaşırların haline bakın! Yeter artık, şikâyet edeceğim!

Bir hışımla kapattı penceresini kafama çarpar gibi. Gözüm kumruların yuvasına takılakaldı. Kör bir dilenci şarkı söylüyormuş gibiydi; acıdım komşum Necibe Hanım'a! Fikriye olsaydı bir yolunu bulur dersini verirdi ona ama benim sözlerim pek işe yaramadı. Bazı sözcükler ağızdan çıkıyor fakat kimi insana ulaşmıyor. Bir duvara çarpıp geri dönüyor sanki. İnsanın yağmurdan sonra gökyüzünün uyanışını izlemekten daha önemli bir işi olmamalıydı. Burada olsaydı böyle söylerdi Fikriye! Bunu düşünüp yeniden pencereden gökyüzünü izlemeye koyuldum. Onunla, balkonumuza yuva yapan kumrular gibi bir yuva kurmuş; yıllarca aynı yastığı paylaşmıştık. Kanser olduğunu öğrenmemizden birkaç ay sonra o gitti, ben kaldım. Fikriye'nin ölümünden kısa bir süre sonra artık bir yuvaya benzemeyen bu evin balkonuna, kumrular yuva yaptı. O gün bu gün bıkmadan usanmadan kavga eder benimle komşum Naciye. Kuşları düşman belledi kendine. Ben sözcüklerini yitirmiş bir yazarım. Hükmüm kalmadı cümlelerin üzerinde! Hal bu iken Naciye Hanım'a da yetmiyor sözlerim. Acım evimin üstünü kaplayalı beri kalemim pas tuttu. Artık ilham perim benimle değil. Fikriye gittiğinden beri kafeste bir kuş gibiyim. Hiçbir kafes gerçek bir yuva değil ancak bu kumrularınki öyle değil. Onları emikle örülmüş sahici bir yuva. Kuşlara duyduğum merhamet kalbimi kaplarken boyacı çocuğun sözleri düştü aklıma. Kimileri dünyadaki nice şeyi fark etmeden ve duymaya, görmeye korkarak yaşıyor.

Ertesi sabah Cuma namazına yalnız boyacı çocuğu bir kez daha görebilmek için gittim. Uzun soluklu yalnızlığıma iyi gelen cümlelerini yeniden duyabilmeyi umut ederek... Caminin kapısına oturmuş yine kendi kendine söyleniyordu. Biraz yanına yaklaşınca bacaklarının arasında yavru bir köpek gördüm. Arkadaşım diye seslendiği meğer bir çift patiymiş. Biraz daha yaklaşınca seslendi: "Gel abicim boyayalım, parlatalım!" Ona doğru yeltenince gözleri parladi. "Geleceğim, gitme sakın bir yere bekle." dedim, tebessüm etti.

Cemaat ağır ağır camiyi boşaltırken benim gözlerim boyacı çocuğu arıyordu. Caminin giriş kapısına varınca baktım ki eli yüzünde düşünceye dalmış. "Ne düşünüyorsun böyle küçük adam?" dedim. Kafasını kaldırıp hisli hisli: "Kimse ayakkabı boyatmıyor." dedi. "Beni saymıyor musun? Geldim ya, hadi bakalım davran." dedim. Çalışmak güzel şeydir... Hevesle davrandı boya kesesine:

—Adın ne?

—Mustafa, ağabey.

—Kaç yaşındasın?

—On üç kadar varım.

—Okula gidiyor musun?

—Yok, ağabey nerede, bizim gibilerin okul neyine?

—O ne demek öyle, neden sen de gitmeyesin okula, ne eksiğin varmış diğer çocuklardan?

—Anam yok babam yok! Ben küçükken çekmiş gitmiş ikisi de.

—Bir yurdun yuvan... Kiminle kalıyorsun öyleyse?

—Arka sokaktaki yıkık evlerden birinde arkadaşımın yatıyorum. Gündüzleri de boyacılık işte!

Ben bir çırpıda kim olduğunu, şimdiye kadar nasıl yaşadığını öğrenmek ister gibi soruları ardı ardına ularken onun gözü yoldan geçen kokoreççiye takıldı. Aç mısın, dedim. Cevap vermedi. Hadi gel seninle bir kokoreç yiyelim, yeter bu kadar boyadığın deyin; gözleri nihayet bir çocuğunki gibi parlamaya başladı. Mavi tulumunun içinde çocuk neşe içinde bir ekmekten ısıyor bir ekmeğinden kopardığı parçalarla köpeğini besliyordu. Yalnız bir anın içinde kaç güzellik saklıyordu insan doğası. Gözleri pırıl pırıl gökyüzüne bakıyordu çocuk. Çok şükür abi, bugün de doyduk.

Eve döndüğümde ise beni karşılayan bir anın içinde aynı insan doğasının karanlık yanları saklanmıştı. Komşum Naciye sonunda kumruların yuvasını bozmuştu. İki küçük yumurta kırılmış balkonuma serilmiş, kuşların sazlıklardan topladıkları çalı çırpı arasında kaybolup gitmişti. Kumrular bir köşede birbirinden destek alır gibi kafa kafaya vermiş olan bitenin içinde çaresizdiler. Eşimi kaybettiğimden beri bir kez bile daktilomun başına geçmemiştim. Bugün, Mustafa'nın gözlerinde gördüğüm bir anın ışığı ve kumruların yuvasından oluşu bana ilham verdi. Oturdum, başladım yazmaya!

"Sabah erkenden uyandım. Bu güneşli sabah yeni bir hayata başlamak için biçilmiş kaftandı. Uzun zamandır yapılmayı bekleyen bir yolculuğa çıkmamanın zamanı geldi. Balkondaki kumrularım için mahallenin marangozundan güzel mi güzel bir yuva yaptırdım." Parmaklarım bütün gece bir şarkı besteler gibi durmaksızın çalıştı. Zihnimden, kalbimden, ruhumdan akıyordu sözcükler. Sonra her cümle geçtikleri süzgeçlerden acılar, sevgiler, özlemler eklenerek büyüyordu. Daktilom çalışadursun, benim kafesimdeki yalnızlığım ve yıkkınlığım mutlu sona eriyordu.

"Mustafa ve kumrular ile Ege'de annem ve babamdan kalan eski bir eve taşındık. Bahçesine meyve ağaçları diktik. Duvarlarına mavi balıklar çizdik. Bahçede bir verandamız var. Akşamları burada şiir okuyarak geçiriyoruz. Gündüzleri ise Mustafa ile balık tutuyor, yuvasız kuşlar için ahşap yuvalar yapıyoruz. Kumrularımız yavruladı, yeni yuvalar kuruyoruz bahçemizde..."

Sonra durdu birden parmaklarım, ilhamın büyüsü sona erdi. Böyle mutlu bir son ancak hayallerde gerçekleşebilirdi. Kendi hayalimin perdesini kapatıp, doğan güneşin ışıklarını hiçe sayarak yatağıma uzanıp uykuya daldım. Şimdi hepimiz, bu koca şehirde, yuvasız kalan birer hayalperesttik. Kumrular, çocuklar ve ben...

Burcu KÖPRÜLÜOĞLU
Türkçe Öğretmeni

Ben küçük buğday tanesiyim. Daha önce altın sarısı başaklarda, sıcak rüzgarlarla salınıp dururdum. Tane hâline getirildikten sonra birileri bizi çuvallar içine doldurarak karanlık odalara koydu. Gözlerimi açtığımda bana benzeyen milyonlarca taneyle bir aradaydık. Birbirimize ısındık hemen, arkadaş olduk.

Günlerce sohbet ettim arkadaşarımla. Çok güzel günlerimiz oldu. Ta ki o sabaha kadar. Karanlık odanın kapısı yavaşça aralandı. Güneşin kızgın ışınları gözlerimizi kamaştırdı. Bize doğru birinin yaklaştığını ayak seslerinden anlamıştık. Bize doğru bir el uzandı. Benim de içinde bulunduğum çuvalla birlikte birkaç çuvalı da traktöre yüklediler. Belli ki yolculuğa çıkacaktık. Birbirimize bakarak "Nereye acaba?" sorusunu birbirimize soruyorduk. Ama kimseden ses çıkmıyordu. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra traktörün geniş bir arazinin kenarında yavaşladığını gördüm. Bizim içinde bulunduğumuz çuvalı alıp bir hazneye boşalttılar. Korkmuştum fakat eğlenceliydi de. Bizi bayağı bir karıştırdılar ve ezdiler. Aslında çok rahatlamıştım. Arkadaşarımla birlikte tozdan bir yığına dönüştük. Bizi tekrar çuvalladılar ve uzun süre kamyonda yolculuk yaptık. Birazı dökülen arkadaşarımla vardı. Onlar adına üzüldüm. Bizi bir fabrikaya götürdüler. Su, yumurta, tuz tarzı maddeler ekleyip büyük bir çırpıcıya koydular. Karıştırdılar, karıştırdılar ve bizden hamur yaptılar. Evet, hamur olmuştu. Yumuşak ve lezzetli... Bu işlemden sonra ne gerçekleşeceğini merak etmeden duramıyordum. Yavaş yavaş şekil verildi bize. Ekmeğe benzemiştik. Oradaki bazı konuşmaları duydum. Her an fırına girebilirdik. Korktum, endişelendim. Arkadaşarıma veda ettim. Sıcak bir dalga güneş etkisi yaratıyordu yüzey tarafıma. Yaklaşık on beş dakika boyunca bizi kızarttılar. Böyle bir sıcak görmemişim. Alev alev yanmıştım. Bizi paket yapıp hemen kamyonun arkasına koydular. Ve tekrar bir kamyon yolculuğunun ardından bir markete geldik. En çitir ekmeçler bizlerdik. Bunun gururunu yaşıyorduk. İki gün bekledikten sonra bir aile yanımıza uğradı ve bize baktı. Anne beni tuttu, evirip çevirdi. Sonra ödemeyi yaptılar ve çıktık. Bugün kahvaltıya konuk olmuşum.

Kerem ÖZTÜRK
6/A

Kültürümüz İstanbul'umuz...

İstanbul'u anlatmak...

Bilmem ne desem nereden başlasam? Şehrin kurucusu sayılan I.Constantin'den, imkânları hatta imkânsızlıkları sonuna kadar zorlayıp şehri alan Fatih'e kadar bin bir türlü şey yaşamıştır İstanbul. Bir devri kapamış bir şehirdir İstanbul. Ayasofya'dan Boğaz Köprüsü'ne kadar uzanan verimli topraklardan tarih fişkıran şehirdir İstanbul. Kim bilir nelere tanık olmuştur?

İnsana tüm yaşadıklarını unutturacak eşsiz bir şehirdir İstanbul. İstanbul'u gezerken keşke iki gözüm daha olsaydı diyor insan kendine, bu şehri tanıyabilmek için. İki kıtayı birbirine bağlamış bir köprüdür İstanbul. Bir aşk, bir köprü, bir anakent, onlarca medeniyet, aynı zamanda bir keşmekeş... Tüm hikâyeleriyle bir bütündür İstanbul. Şiirlere, türkülere, romanlara, şarkılara konu olan, insanlığın, dostluğun, farklı medeniyetlerin, serüvenin, sevginin, karmaşanın, var olma çabasının şehridir İstanbul.

Bir çocuğun saflığına, bir duvarın dayanıklılığına sahiptir bu şehir, kenti saran kaleleriyle. Hayat daha kısa gelir bu şehirde insana, zaman akıp gider bu şehirde, saniyeler kıymete biner. 2010 Kültür Başkenti değil, bir dünya kentidir İstanbul. İnsanın yabancılaşmaktan çekmeden alıştığı şehir. Bazen de kendine yabancılaştığı şehir. Bize aynı anda nefret edip delice sevmeyi öğreten bu şehir, insanın dinlemeye doyamadığı bir şarkı gibi gittikçe daha da âşık ediyor kendine. Şu bir gerçek ki kimimiz onu çok seviyor kimimiz delice nefret ediyoruz. Siz hangisisiniz?

Zeynep ÇAKIR

8/B

KİTAP İNCELEME

Şeker Portakalı

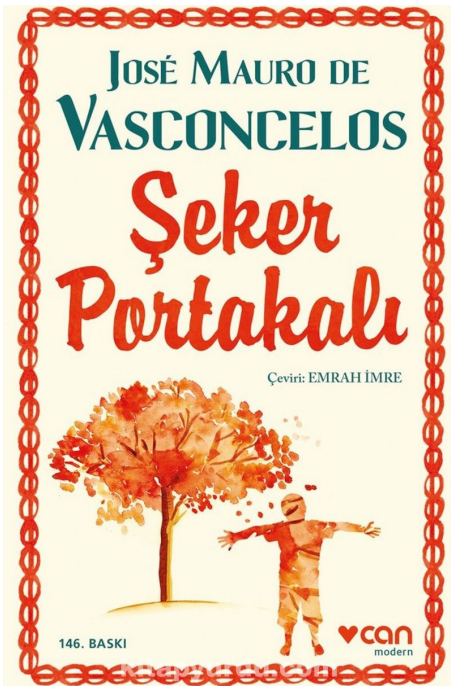
Portekizli yazar Jose Mauro de Vasconcelos tarafından kaleme alınan bir romandır. Acıyı keşfeden ve artık büyüdüğünü hissetmeye başlayan bir çocuğun öyküsü anlatılır. Kitabımızın baş karakteri olan Zeze beş yaşında yaramaz, bir o kadar da zeki bir çocuktur.

Yaramaz olması nedeniyle kimse onun zeki olduğunun farkına varmaz onu ablası ve öğretmeni hariç herkes küçük şeytan olarak görür.

Ayrıca beş yaşındaki bir çocuğa göre çok olgun davranışlar sergiler. Bir yetişkin gibi düşünüp konuşur ve her şeyi öğrenmek ister.

Biz bu kitapta Zeze'nin iç dünyasına girip olan biteni onun düşünceleriyle ve bakış açısıyla okuyoruz. Daha doğrusu küçük bir çocuğun kalbinin en derinlerine iniyoruz. Ayrıca yoksulluk içinde yaşayan bir ailenin çektiği sıkıntılara da tanık oluyoruz. "Şeker Portakalı" sadece çocuklara değil, büyüklere de hitap ediyor.

Zeynep Berna ARSLAN
6/C

Ünsüz Youtuberın Günlüğü

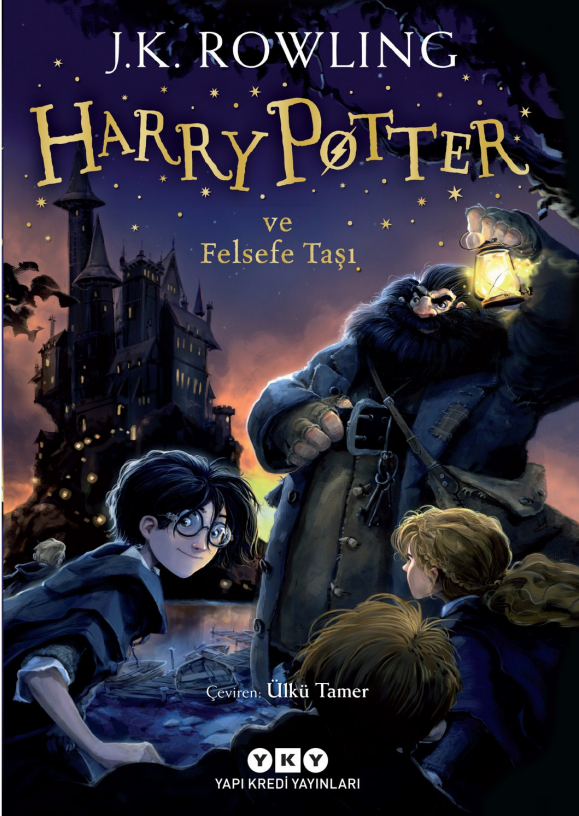
Bu kitapta youtuber olmak isteyenlerin macerası var. Kimi bunu başarır, kimi komik kalır, kimi de youtuber olamayınca Ezgi gibi kaleme sarılır. Ünsüz Youtuber'ın Günlüğü'nü soluksuz okudum hatta o kadar beğendim ki serisini aldım. Kitapta reklam markalarının çekimde söylediği birçok yalan ve üretim yapan birçok şirketin yaptığı hileler bulunmakta. Bizlerin önem verdiği sanal dünyalara tanık oluyoruz bu kitapta. Bunun yanı sıra, ünlü markaların şirketlerinin hayvanları oldukları yerde alıp eziyet etmesinden "Mavi Balina" gibi oyunların çok zararlı olmasına kadar birçok konuda farkındalık yaratıldığını da gözden kaçırmayalım. "Ünsüz Youtuberın Günlüğü" kitabı ile yeni nesil genç kuşağın dünyası ve reklamlar, marka şirketleri, yapılan hileler hakkında büyük bir farkındalık kazandım. Youtube videoları, gamerlar, video kapakları, youtuberlar, instagram, takipçiler, aboneler, vloggerlar, bloggerlar ve daha saymakla bitmeyecek kavramlar arasında olan koskoca bir dünya ile karşı karşıya kaldım.

Deren AL
6/A

KİTAP VE FİLM KARŞILAŞTIRMASI

Harry Potter

J.K. Rowling'in 1998 yılında çıkmış romanı Harry Potter, yayımlanmaya başladığı senelerde beklenenin üzerinde satış yapmış; o zamanlar maddi durumu pek de mütevazı olmayan Rowling'in beklediğinden daha fazla gelir etmesine yardımcı olmuştur. 2001 yılında "Felsefe Taşı" ile ilk filmi yayımlanan Harry Potter, iyi bir izlenmeye ulaşmıştır.

Serinin hem kitabını okumuş hem de filmlerini seyretmiş biri olarak ikisi arasında büyük farklar vardır. Birçok karakterin özellikleri kitapta detaylıca anlatılırken filmde karakterler üzerinde durulmamıştır ve kitaptaki birçok sahne filmde çıkarılmıştır. Gerçi duruma spesifik bir bakış açısıyla yaklaşmak gerekirse ortalama 400-500 sayfalık bir kitabı tüm sahneleriyle iki buçuk saatlik bir filme sığdırmak imkânsız. Böyle olunca da hem olay örgüsünde hem de karakterlerde eksiklikler oluyor.

Genelde kitapların, film uyarlamalarından iyi olduğunu düşünüyorum. Çünkü kitaplarda olaylar detaylı anlatıldığı için daha fazla hayal kurabilirsin. Ama filmler sadece gösterilenlerle sınırlıdır. Tabi ki yazarın kalem de önemli burada. "Harry Potter"ın yazarı gibi.

Zülal EKİNGEN
7/C

Yenilenebilir Enerji

Yenilenebilir enerji kaynakları nelerdir?

Aslında bu soruyu herkes bugünlerde duyuyor ama çoğu insan bu konu üzerinde pek de bilinçli değil. O zaman gelin sizinle bu konu hakkında bilinçlenelim.

Yenilenebilir Enerji

Enerji kaynakları sürekli olarak tükenmeye devam etmektedir. Gelecek nesillerin hayatlarının devamı için enerji kaynaklarına ihtiyaç duyulduğu bilinmektedir. Enerji kaynaklarını tehlikeye atmadan kullanılan enerjileri, sürdürülebilir enerji olarak ifade etmek mümkün olmaktadır. Yenilenebilir enerjinin çok kısa bir süre içerisinde kendisini yenileyebildiğini söylemek mümkün olmaktadır. Yenilenebilir enerji kaynaklarının fosil yakıtlara olan bağıllığı azalttığı için oldukça yenilebilir enerjinin önemli olduğu bilinmelidir.

Yenilenebilir enerji kaynaklarının başında güneş enerjisi gelmektedir. Güneş enerjisi, güneş ışınlarını toplayarak bu ışınları elektrik veya ısı enerjisine çevirebilmektedir. Güneş enerjisinin en önemli özelliği sınırsız olması olarak ifade edilebilir. Güneş enerjisinin farklı şekillerde değerlendirilebildiğini söylemek mümkündür. Oldukça kullanışlı olan güneş enerjisi ışık, ısı ve elektrik enerjisine çevrilerek kullanılabilir. Üstelik günümüzde kullanılmakta olan fotovoltaik sistemler ile güneş enerjisinin doğrudan elektrik enerjisine dönüştürülmesi mümkün olmaktadır. Güneş enerjisinin tek dezavantajı ise gece üretim yapılamaması olarak ifade edilebilir.

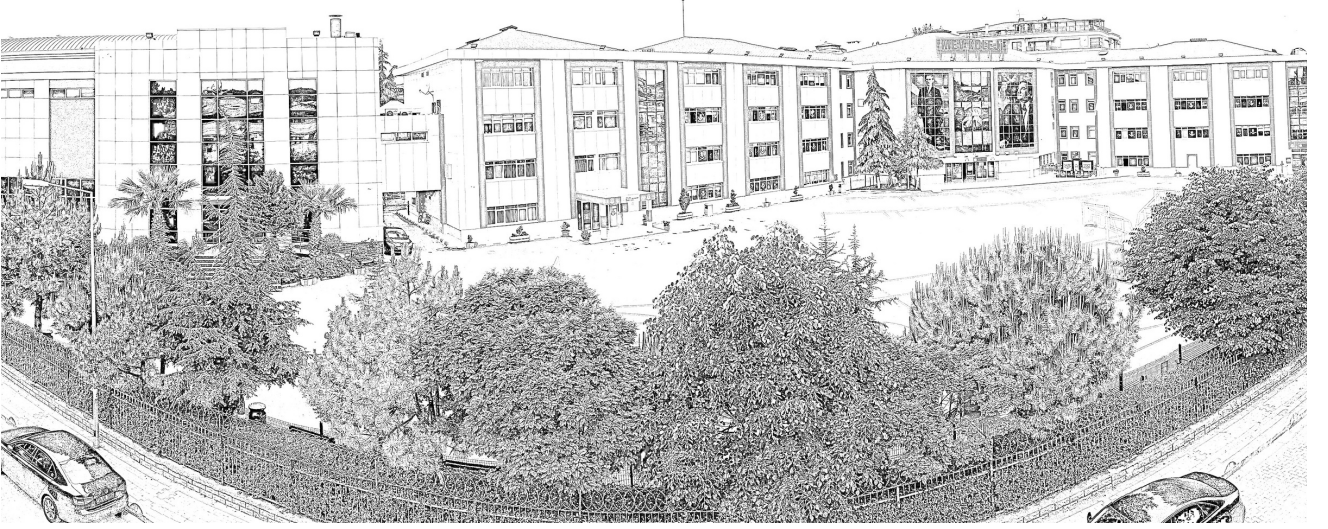
Güneş enerjisinden sonra en fazla kullanılan yenilenebilir enerji kaynağı da rüzgâr enerjisi olarak ifade edilebilir. Rüzgâr enerjisi ise güneşin yeryüzünü ısıtmasındaki farklılıklardan meydana gelmektedir. Havanın sıcaklığının, neminin ve basıncının farklı olmasına bağlı olarak hava hareketlerinin oluştuğu söylenebilir. Rüzgâr enerjisinden faydalanmak için ise çeşitli sistemler bulunmaktadır. Rüzgâr enerjisi dünyanın elektrik ihtiyacının yüzde ikisini karşılamaktadır.

Biyoenerji de yenilenebilir enerji kaynaklarından birisi olarak bilinmektedir. Biyoenerji, farklı formlarda bulunan biyokütlelerden elde edilmektedir. Biyoenerji üretiminin ve tüketiminin kontrollü bir şekilde yapılması gerekmektedir.

Son olarak yeni teknolojilerle birlikte kullanılmaya başlayan yenilenebilir enerji kaynaklarından birisi de okyanus enerjisi olarak bilinmektedir. Okyanus enerjisi denizlerde ve okyanuslarda oluşan gelgitlere ve dalgalara bağlı olarak enerji üretilmesi olarak ifade edilebilir.

SEVGİLİ MEV'Lİ KARDEŞİM

Ben sekiz senedir bu okulun öğrencisiyim ve bu okul benim için birçok şey ifade ediyor. Hayatımı değiştiren bu okul bana neler mi kattı? Saygılı olmayı, nasıl davranmam gerektiğini, arkadaşlıklar kurmayı, yardımlaşmayı ve daha birçok insan olmayı gerektiren özellikleri kattı.

Sizler gibi birçok öğrenci bu sınıflara doldu, sizler gibi oyun oynadılar, sohbet ettiler, ders çalıştılar, mezun oldular ve gururla buradan geçiyorlar. Bir gün sen de bu okulun mezun öğrencisi olacaksın, gururla buradan geçeceksin ve anlatacaksın bu sıraları.

Derlere gelirsek eminim ki hepiniz çok yeteneklisiniz, hepinizin içinde içinde bir ışık var ve asla sönmeyecek, buna inanmalısınız. Sevdiğiniz, yapmaktan hoşlandığınız güzellikleri mutlaka yapın asla pes etmeyin, bu da okulun bana kazandırdıklarından. Asla pes etmemeyi, daha çok çalışmayı ve hayallerinin peşinden koşmayı öğretti bana. İlkokul ve ortaokul öğretmenlerim beni çok iyi yetiştirdi, her zaman benim yanımda oldular.

İyi ki bu okuldayım ve bu okuldan mezun oluyorum.
Sizlere de başarı, mutluluk ve sağlık diliyorum.

Asya Naz PENBE

8/B

- OKUL ÖNCESİ
- İLKOKUL
- ORTAOKUL
- ANADOLU LİSESİ
- FEN LİSESİ

[f](https://www.facebook.com/MillEgitimVakfiKolejiOzelBasinkoyOkullari) /MilliEgitimVakfiKolejiOzelBasinkoyOkullari

[t](https://twitter.com/MEVKolejiBasnky) /MEVKolejiBasnky

[i](https://www.instagram.com/mevkolejibasinkoy) /mevkolejibasinkoy

www.mevkolejibasinkoy.k12.tr

0 212 425 80 20